

RACA

SCIJ

Ski Club International des Journalistes
Slovenska sekcija novinarjev smučarjev

2026

Foto: Gašper Škorja

**56. - ŽE 32. V SAMOSTOJNI SLOVENIJI –
srečanje SCIJ SLOVENIJE –
DRUŠTVA NOVINARJEV
ŠPORTNIKOV SLOVENIJE –**

KRANJSKA GORA, 11. - 14. februar 2026

Tako je zapisala Neža Maurer. S pesmimi je zapustila sled modrosti (tako smo lahko prebrali v lanskem letu). In modrost bomo potrebovali tudi v našem skižu. Zato, da se bomo znali še veseliti, skupaj vijugati na snežnih poljanah, pa naj bo to doma ali na tujem ... Sneg pošteno kopni, vsako leto ga je manj, zato je tudi usoda manjših smučičš vprašljiva.

A dajmo, skiževci moji, z veliko optimizma vendarle nadaljevati zapisane temelje mednarodnega združenja SCIJ, če že ne zaradi kolegov onkraj meja, pa zaradi nas samih.

Saj še pomnite, kajne, Slovenija, oziroma Jugoslavija je bila leta 1955 med ustanovnimi članicami v francoskem Meribel-Les Allues. Osnovno poslanstvo pa načrtno kot druženje NOVINARJEV vsega sveta ne glede na materialno stanje,

Neža Maurer - Ograje

*Kdo si je drznil postaviti ograje,
zbiti plotove,
razmejiti naše in vaše,
moje in tvoje?
Begamo sredi lastnega nesmisla,
omejeni v zamejenem prostoru
iščemo drug drugega.
Izgubljammo sebe.
Ograje pa kar rastejo više in više.*

politično pripadnost ter podpirati in razvijati osebne in prijateljske vezi v mednarodnem novinarstvu. Pa tudi v slovenskem novinarstvu.

Zato vsi, prav vsi, dobrodošli v KRANJSKI GORI, na 32. srečanju SCIJ SLOVENIJA!

Duška Lah
Predsednica SCIJ SLOVENIJA

Spoštovane novinarke in novinarji člani Društva novinarjev športnikov Slovenije.

Vesela sem, da se boste ponovno družili v Kranjski Gori, letos že na 56. zimskem srečanju slovenskih novinark in novinarjev oz. 32. srečanju v samostojni Sloveniji. Kranjska Gora vas je letos pričakala odeta v snežno odejo, čeprav imamo snega manj kot preostali deli Slovenije. Lepo je, da si v času nenehnega hitenja vzamete tre-

nutke za druženje. Na ta način ohranjate lepo športno tradicijo vašega društva, ki udeležence združuje v skupnem veselju ob športnih aktivnostih. Verjamem, da imate ogromno energije za druženje in debate tudi zvečer, po zaključku športnih aktivnostih.

Tekmovalcem želim odlične tekmovalne dosežke, organizatorjem uspešno izvedbo dogodka, vsem skupaj pa prijetno druženje v naši Kranjski Gori.

Henrika Zupan, županja

NLB

Menjava generacij? Zgubanka?

Kako v današnjih, spremenjenih časih pritegniti mlade novinarje, da se vključijo v ta žlahtni naš SCIJ, da se družijo, rekreirajo, smučajo skupaj in imajo možnost izmenjave misli in idej v krogu sotrpinov, se malo zabavajo, nasmejejo, gibljejo in pozabijo na obvezno buljenje v ekrane in ekrančke? »Vse poti so dobrodošle in dobre, da bo le kaj uspeha in 'prinove',« je rekel Darko na eni od sej skiževnega izvršilnega odbora.

Tako je nastal še en lep in hiter projekt v letu 2025 - priprava reklamnega prospekta s prijavnico za novinarsko mladino. Ciljna skupina so novinarji stari med 22 in 44 let, to je članska kategorija skiževnih tekmovalcev v vele-

slalomu in tekih. Prav teh, mladcev in mladenk, v zadnjih letih vse bolj manjka v skižu, ne samo slovenskem, za 'ageingom' boleha tudi mednarodni skiž. No, so pa dobrodošli tudi veterani (do 55 leta), da so le mladi po srcu.

Pripravimo animacijsko zgibanko? Da? »Hej, a ne bo to bolj zgubanka?« je rekel Bojan. Tisti, ki smo se je lotili, smo namreč že kar nekaj časa 'ven' iz članske, pa tudi veteranske in nekateri celo iz super veteranske konkurence, čas nas je zanesel tja med zimzelence, kot pravimo. A prav zgubani pa še nismo, ne! Zgibanka ali zgubanka?

Voranca smo pobarali, ali ima kaj promocijskih fotk z mladimi s skiževnih

srečanj, da bo to krasilo zgibanko? »Iščem in iščem - ne vem, kako da je bera tako šibka?« je odgovoril, a nekaj jih je le našel. In Dolores, hči naše Bince, je pomagala z oblikovalci in tiskarji, da je v začetku oktobra ugleдалa luč sveta ta naša zgi(u)banka SCIJ Menjava generacij – Vabilo za mlade slovenske novinarke in novinarje.

Da bi prepričali mladino, naj pride v skiž, smo popestrili tudi letne programe 2025 in 2026 SCIJ z izleti, srečanji, dogodki, pa še bo kaj treba, ali ne? Račke, stari in novejši skiževci, potrudimo se, da bomo lahko predali dragoceni skiž – SCIJ prihajajočim generacijam!

Nina Prešern

Kaj je slovenski SKIŽ?

Družni nas Novinarstvo. Smučanje. Radovednost in radoživost. Družabnost. Smo del mednarodnega kluba novinarjev SCIJ- Ski Club International des Journalistes, ki združuje 32 nacionalnih klubov s 4 kontinentov in je ena redkih nepolitičnih, neprofitnih zvez/srečališč vseh profesionalnih novinarjev, ki radi smučajo in si gradijo dragocene mreže, že vse od hladne vojne dalje.... (več na: <http://scij.ski>)

A zakaj skiž?

David

Tudi sam nisem verjel. Dolgo so me prepričevali, nato pa sem nekega dne vendarle prišel. In ostal. Težko je ubesediti, zakaj, treba je doživeti. Res se imamo fajn!

Uroš

O tem, kaj pomeni druženje s skiževci, o pomembnosti vseh novinarskih prijateljev, domačih in tujih, bi dolgo lahko pripovedoval. Vidimo se...

Duška

V poplavi vseh mogočih in nemogočih dogajanj smučanje ostaja naša ljubezen in nas druži, vsaj malo pozabimo na stres in zahtevni novinarski vsakdan.

Nina

Ko sem prišla prvič, je rekel Zvone: »Vem da ne znaš kaj dosti smučat, a daj, speli vsaj skozi prva vrata in kasneje bo že!« In potem - leta, desetletja dolgo zame ni bilo zime brez SKIŽA, smuči, prijateljstva in pogovorov s kolegi, rumenih majic za najbolj živahne večerne junake, ki pa so bili jutraj spet med prvimi v smučinah.. A če sem tudi jaz kdaj dobila rumeno majico? Seveda!

Gregor

Zato, da se boš po prijetni smuki (in tudi med njo) družil s kolegi, s katerimi se v današnjih časih skoraj več ne pogovarjaš in izmenjuješ dobrih in slabih izkušenj! Morda prislunješ tudi starim mačkom, legendam, ki so se šle novinarstvo v nekih drugih časih, ko se še niti niti rodil-a in ko ni bilo pametnih telefonov. Pa ne gre le za smučarje in druženje s kolegi iz Slovenije, SCIJ je mednarodno združenje novinarjev (ki tudi smučajo). Vsako leto se srečajo na mednarodnem srečanju. Redno se ga udeležujemo tudi novinarji-smučarji iz Slovenije. Med njimi boš lahko tudi ti.

Uroš Šoštarič v akciji na nacionalnem večeru v Jasni (ob Urški, Meti in Borisu).

A zakaj se vključiti v SCIJ?

Preden sem postal skiževce, sem se moral včlaniti v DNS, kar je bilo pred kakšnimi 40 leti kar malce težko. Moja prošnja za sprejem v DNS je čakala dobri dve leti, tako da sem na svoje prvo smučarsko novinarsko srečanje (kajpak jugoslovansko) odšel le z listkom, na katerem je tajnica DNS (Božena Bombač) zapisala, da čakam na sprejem v DNS že dve leti in zraven pritisnila še pečat. In tako sem se odpeljal s posebnim vlakom v Sarajevo in nato z avtobusom na Jahorino. Sčasoma sem se spravljal še k organizatorjem državnih srečanj in si na podlagi tega prislužil še pot, spet z vlakom, v Bolgarijo, Sofijo in na Vitošo, na moje prvo mednarodno srečanje SCIJ in nato še na mnoga, saj sem bil kar osem let podpredsednik SCIJ.

Seveda na teh srečanjih, bodisi domačih ali mednarodnih, spoznaš veliko kolegov, kar ni bilo niti malo težko, le v tujini je dobro, da znaš kakšen jezik. V bivši državi je bilo članstvo v smučarski družini kar spoštovano. Kamorkoli si šel, si našel kakšnega skiževca in vsi so bili brez pomislekov pripravljeni pomagati. Ko je juga razpadla, so na plan stopili mednarodni skiževci. Naša družina je dobila veliko klicev in povabil, da se lahko pred vojno zatečemo k njim in da naj samo sporočimo, ali kaj potrebujemo. Nismo šli in tudi potrebovali nismo nič. Je bil pa dober občutek, da imaš toliko prijateljev.

O tem, kaj mi pomeni druženje s skiževci, bi lahko pripovedoval na dolgo, o pomembnosti vseh novinarskih prijateljev, domačih in tujih, pa samo en dogodek. Ko so pred nekaj leti naši sosede v Trstu gosti veliko srečanje G7, je na kolegiju Dela urednik fotografije potožil, da so nekoliko zamudili z akreditacijo in da ne ve, ali jo bodo sploh dobili. Pa sem vzel moj imenik in poklical znanca (prijatelja) v Trst. 'Slučajno' je bil zelo pomemben mož pri organizaciji srečanja G7 in naši fotoreporterji so bili že naslednji dan akreditirani.

O vseh ostalih dobrobitih SCIJ pa na kakšnih naslednjih srečanjih, ki se jih, kljub temu da sem smučarsko licenco že vrnil (duša bi še, a telo ne more več), če se le da, še vedno udeležujem.

P. S.: Moja izkaznica SCIJ Slovenija ima številko 007 - pač posledica mojega dolgoletnega urednikovanja Delove črne kronike. Številko 1 je imel Uha (Vlado Krejač), dolgoletni predsednik SCIJ Slovenija.

Se vidimo ...

Uroš Šoštarič

Uroš Šoštarič v akciji na progi v Jasni.

Tokratni urednik Race je med brskanjem po arhivu naletel na krasen zapis, star natanko 30 let. Po srečanju na Krvavcu leta 1996 se Uroš v njem dotakne prav tistega, kar želimo avtorji našega častitljivega biltena v najnovejši izdaji posebej izpostaviti in s čimer se trudimo v naše vrste privabiti mlajše kolege. Prijateljstvo, namreč. Plemena, kot je naše, so v vse bolj norem času, ki ga živimo, postala tako redka, da bi počasi lahko postala zaščitena vrsta. Vredno se je potruditi in SCIJ ohraniti, da ga okusijo tudi generacije, ki prihajajo za nami.

Ko boste imeli kakšno minuto prostega časa, vabljeni, da na naši spletni strani scij.si pobrašate po starih izvodih Rac. Presenečeni boste, koliko zanimivega branja boste našli. Da fotografij sploh ne omenjam ...

Nedoumljivo (?!) prijateljstvo

Ko pišem te vrstice, srečanje slovenskih novinarjev smučarjev še ni končano, meni pa med pisanjem, dobri dve uri po tekaški preizkušnji, škriplje v pljučih kot hudič. In čeprav 29. oziroma peto srečanje slovenskega SCIJ še ni končano, mislim, da je "najhujše" na krvavškem srečanju že za nami in da se bo velika večina udeležencev račjega srečanja pod 1853 metrov visokim vrhom Krvavca vrnila v dolino zadovoljna. Zadovoljna kljub megli in novozapadlemu snegu, ki sta malce pokvarila veleslalomsko tekmo. Zadovoljstvo udeležencev pa je hkrati tudi zadovoljstvo dvanajsterice organizatorjev in kajpak vseh, ki so se na Krvavcu trudili (in to ne zgolj šest dni, kolikor je trajalo naše srečanje), da je vse teklo kot po "špagci".

Dovolj o zadovoljstvu, za slovo od Krvavca bi raje namenil nekaj vrstic – prijateljstvu. Tistemu, ki je tako značilno za "račke na smučkah". Prijateljstvu, ki ga lahko razumejo samo tisti, ki so kdaj bili v naši sredini. Prijateljstvu, zaradi katerega se vsi iz leta v leto odločamo, da za šest dni postavimo na stranski tir tako službene kot družinske obveznosti. Prijateljstvu, ki tako preseneti "novince", da postanejo v hipu čisto naši "domači", in se potem iz leta v leto vračajo. To prijateljstvo mnogi zavidajo, mnogi pa tudi ne zavidajo. Dokler ne pridejo na naša srečanja... In prav to prijateljstvo daje nekaterim ljudem tisto moč, voljo in zadovoljstvo, da iz leto v leto skrbijo, da je na teh srečanjih prijateljstvo lepo.

Zatorej, prijatelji, hvala, da ste prišli in marsikaj tudi potrpe in spregledali, ko je kaj zaškripalo. Smo enkratna družba, za katero lahko takšna srečanja pripravimo kadarkoli in kjerkoli. Ampak samo za člane smučarske sekcije za slovenske račke na smučeh. Organizatorji Krvavca 96 predajamo štafetno palico Štajercem, ki pripravljajo jubilejno, trideseto srečanje.

Uroš Šoštarič

GRADIMO ENERGETIKO PRIHODNOSTI

Elektroenergetika je na pragu tektonskih podnebnih in družbenih sprememb. Naša skupna odgovornost je, da se nanje prilagodimo in si hkrati prizadevamo za ogljično nevtralnost. Pred nami je novo, drugačno obdobje prenosa in distribucije električne energije.

ELES je in bo ostal hrbtenica zelenega prehoda v Sloveniji. Z zanesljivo, varno in trajnostno oskrbo z električno energijo skrbi za to, da bo elektroenergetska infrastruktura bolj prilagojena potrebam jutrišnjega dne. Predvsem pa bo še naprej oral ledino pri postavljanju novih standardov družbenega napredka. ELES bo Slovenijo popeljal v boljšo, zeleno prihodnost.

Kot običajno je bilo na startu veleslalomске tekme strašno napeto.

Legendarna
Albina Podbevšek -
Binca ob progi.

Kako smo se imeli na Kopah?

Z eno besedo: ODLIČNO! Ja, kako bi se pa drugače naša račja družina sploh lahko imela?! Kope so nas v lanski zimi po nekaj zadnjih v Kranjski Gori pričakale z zasneženimi progami (no, tekaška se nam je izmuznila, zato je tekaška tekma odpadla), odličnimi nastanitvami v Grmovškovem domu, kičastim vremenom in predvsem s prijaznim in prizadevnim osebjem.

Res je super, ko se z natakariji, so-baricami, kuharji in vsemi, ki skrbijo za dobro počutje gostov, spoznamo in v bistvu tudi spoprijateljimo, ker nam je tako vsem še lepše. Zaposleni so bili iz vseh koncev in krajev, od blizu in

daleč, pa vendar tako domači in z neverjetno energijo in voljo tako do dela kot do druženja. Kaj je lahko lepše, kot da te v baru na smučišču kar po imenu pozdravi natakari iz Srbije, ki ti je ob prihodu pomagal iz avtomobila

Uradni napovedovalec Darko
se je, kot je že navada, izkazal.

Ne samo zabava, tudi resno delo - občni zbor pod taktirko Nevenke Dobljekar.

znositi penino, ki nam jo vsako leto poklonijo Radgonske gorice?!

Meni so Kope še posebej ljube, ker sem kot prava Panonka na smučke prvič stopila šele v študentskih letih, in to ravno na Kopah! Priznam, da takrat ves teden na smučarskem tečaju nisem dojela, kakšen užitek lahko smučanje sploh pomeni, saj je bilo zame že »spravljanje« v smučarsko opremo eno samo garanje, a to je bilo že zdavnaj ... zdaj vem, da me zlasti na naših novinarskih smučarskih srečanjih ne moti biti v pancirjih ves dan in še ves večer, če pač tako nanese. Vsi pač ne pridemo samo tekmoval, no, večina nas pride zato, da se srečamo, rečemo ali zapojemo kakšno, se do

solz nasmejemo... Nekateri pridejo tudi brez smučk, pa jim ni niti malo dolgčas!

Ja, itak, da je bilo tudi na Kopah kratko in sladko. Naši gostitelji so nas razvajali tako in drugače. Pripravili so nam kulinarčne specialitete, poskrbeli, da smo imeli vselej na voljo prostor za druženje, odlično žlahtno kapljico pa je v glavnem iz Hiše dišečega traminca spet pripeljal naš že dolgoletni vinar Danilo Steyer iz Plitvice pri Apačah. Gotovo ni potrebno posebej poudarjati, da imamo novinarji tudi brez kozarcev v rokah hitre in razvezane jezike, a kot vsi vemo, bi jih pogrešali. Kozarce, seveda. Tako kot bi pogrešali prvega moža slovenskih žičničarjev oziroma direktorja centra Kope Boštjana Paradiža, ki si je kljub mnogim obveznostim vzel čas tudi za druženje z nami. Velik hvala tako njemu kot vsem, ki so tako dobro poskrbeli za nas. Enako velja za organizatorje veleslalomskih tekme, po kateri smo vsi ostali celi in veseli.

Čeprav naši skupni dnevi, ali bolje rečeno, trenutki res hitro minejo, so več kot dragoceni. Vsakega od nas napolnijo s tisto pozitivno energijo, ki nam še kako prav pride pri našem delu in vsakdanu, ki ni vedno najlažji. Srečanje s stanovskimi kolegi ni kar neko srečanje, je tisto, na katero namreč že ob slovesu spet komaj čakaš ...

Lidija Kosi

Slavnostna podelitev medalj predsednice Matjažu Albrehtu, Iztoku Škoficu in Gregorju Pucju.

Skiževski cvetober v majicah našega prijatelja Danijela Popovića.

Na skupinsko fotografiranje se pač ne sme pozabiti.

Bovec, oaza naših druženj

Čeprav žičnice na Kanin z bovške strani ne delujejo in čeprav Kriterija zadnjega snega v tradicionalnem Bovcu že kar nekaj časa ni bilo, smo se nostalgичno odločili, da v Bovec (aprila 2025) spet – gremo! Kar bo, pa bo! »Vedno se je tja lepo vračati,« je dejala naša dolgoletna članica, legenda, Binca.

Bivali smo v hotelu Mangart. Program, ki je bil izveden, je obsegal:

- Smučanje na Kaninu z italijanske strani. Opravila sta ga dva skiževca – Miloš Batistuta in Igor Mušič, ki sta objavila tudi članke – v Primorskih novicah in na spletni strani SCIJ Slovenija. Sneg je bil menda božanski. Prejela sta posebni medalji iz keramike, ki jih je izdelala naša zaslužna članica Boja Žokalj ter posebni, dragoceni Priznanji za ohranjanje Kriterija zadnjega snega kot redne discipline slovenskega skiža.

- Tekmo v barelah za Memorial Janeza Čučka s kolajnami, nagradami in bogatim srečelovom (15 udeležencev). Nagrade srečelova je žrebal sam župan. Članki vključno z rezultati so bili objavljeni na naši spletni strani.

- Pogovor s predstavniki občine Bovec – županom Valterjem Mlekužem in našim kolegom Milanom Štulcem, ki je obilno pomagal k uspehu srečanja. V Bovcu jim ob težavah z žičnico ni lahko.

- N-biatlon – novinarski biatlon s kros tekom in svinčnikom. To našo novo disciplino je organiziral Venčeslav Japelj, ob sodelovanju Miloša Batistute, Francija Ferjančiča in Nine Prešern. Dobro smo se zabavali pri tem, posebno, ko je štarter, Miloš, kar v prst pihnil, da smo skupinsko startali na strel. Poglobljene članke o dogodku lahko preberete na naši spletni strani scij.si, slogani iz kategorije svinčnik pa uporabljeni v Bovcu (14 udeležencev je sodelovalo to leto v N-Biatlonu)

- Balinanje pri Črni ovci (12 nadvse zagnanih udeležencev) ter hoja do reke Soče (6 udeležencev, od tega 2 pasja prijatelja)

- Družabno večerno srečanje s pogostitvijo (golaž

ali čevapčiči) v gostilni Pod Lipco, po domače pri Vesku, našem prijatelju. In po tem srečanju smo se, tako veseli snidenja, na koncu poklonili še Luni, ki nam je z jasnega neba, vsa ogromna in bleščeča, obsijavala pomladni Bovec.

Udeležba bi bila sicer lahko večja (30 prijav je sicer bilo, pa smo vabili tudi novinarsko mladino in zrelce izven skiža preko DNS, itd.), Predvsem zaradi bolezni pa je bilo veliko odpovedi in cincanja tudi tik pred zdajci. Vendar so se prisotni imeli zelo lepo in se strinjali, da je tradicionalno bovško srečanje SCIJ Slovenija v aprilu, Kriterij zadnjega snega, treba ohraniti, iz športnih, družabnih in tudi lokalnih razlogov.

In kakšni so bili borbeni rezultati? Na tekmi v Barelah so briljirali:

1. mesto par Metka Škoberne & Marko Marčič (gosta)
2. mesto par Albina Podbevšek, Milan Štulc
3. mesto Vesna Marčič, Venčeslav Japelj; pomagal jima je Vesko Vujačić

Pri Novinarskem biatlonu je bilo težje:

Konkurenca dame – prvo, drugo in tretje mesto: Asja Marčič, Aljana Jocif, Vesna Marčič

Moška konkurenca – prvo, drugo in tretje mesto: Venčeslav Japelj, Miloš Batistuta, Marko Marčič

Fair play nagradi in medalji: Vera Avšič in Luka Škoberne

V skiževskem slogu smo izračunali po zahtevni formuli tudi Kombinacijo:

Konkurenca dame – prvo, drugo, tretje mesto; Asja in Vesna Marčič, Aljana Jocif

Moška konkurenca – prvo, drugo, tretje mesto: Japelj, Batistuta, Marčič

V balinanju se je zelo izkazala tudi nekdanja prvakinja Neva Blazetič – poleg Aljane in Vere seveda.

Podpisana pa sem zelo aktivno, zagnano sodelovala pri vsem, a kakšnih rekordov pa ravno ni bilo.

Nina Prešern

Fotografija za zgodovino - prejemniki diplom na prvi uradni izvedbi nove discipline Novinarski biatlon.

IMUNOGARD Krka

SVETI GRAL IMUNSKEGA SISTEMA

- ✓ **ZA PODPORO
IMUNSKEMU SISTEMU**
- ✓ **BETAGLUKAN Z IZBRANO
KOMBINACIJO VITAMINOV
IN MINERALOV**
- ✓ **ZA OTROKE IN
ODRASLE**

TE ZANIMA
VEČ O
IZDELKU?

www.imunogard.si

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano. Skrbite za uravnoteženo in raznovrstno prehrano ter zdrav način življenja. Vitamini D, C in A ter cink imajo vlogo pri delovanju imunskega sistema.

 KRKA

Kanin v dobrih starih časih.

Jara kača se drži Kanina

Pogled na Prevalo, s katere je dostop na Sedlo in slovenski del Kanina.

Na slovenski strani Kanina so smučarji zadnje zavoje naredili 22. maja 2023, torej bo kmalu tri leta, odkar je na Kaninu lep mir. No, ne ravno mir ... že vsa zadnja leta je Sedlo cilj mnogih turnih smučarjev, ki prihajajo iz Selle Nevee, predvsem Avstrijcev, Italijanov ... Ti v lepih dneh dobesedno eden za drugim sopihajo ob robu smučišča do Prevale, od Prevale gor do Sedla pa so oni gospodarji smučišča. Dosti gostilniških, pa tudi bolj resnih debat je bilo, da bi slovenski del Kanina lahko obratoval brez dostopne kabinske žičnice, ki zaradi starosti ni dobila več uporabnega dovoljenja, z dostopom iz Selle Nevee. Pognati bi bilo treba le sedežnici Prevala in Sedlo ... no, saj vem, da bi bilo treba zrihtati to in ono in ono.

Nekateri bi rekli, da se zadeva počas premika, drugi pa bi rekli le, počas.

Poglejmo nekaj dejstev. V začetku lanskega decembra so se v Zgornjem Posočju mudili predstavniki Vlade RS, obiskali so tudi občino Bovec, pri čemer se je ministrica za infrastrukturo Alenka Bratušek dotaknila smučišča Kanin. Dejala je, da so na vladi svoj del naredili in da upajo, da se v zastavljenih rokih pripravijo potrebni dokumenti, in kar je še bolj pomembno, najde resnega partnerja.

Vlada RS je sredi lanskega junija pripravila pismo o nameri, da je država

pripravljena vložiti do 30 milijonov evrov v novo krožno kabinsko žičnico na Kanin, mora pa občina Bovec v roku enega leta za zagotovitev sofinanciranja pridobiti pravnomočno gradbeno dovoljenje in ga prenesti na državo. A na občini pisma še niso podpisali, saj se ne strinjajo z vsemi pogoji. »Predvsem je problematičen določen del, saj nam pravzaprav ponujajo nove naprave v najem z najemnino v višini amortizacije, kar je za nove naprave izredno visoko in slabše, kot če bi vzeli posojilo,« je kritičen bovški poslanec Danijel Krivec. Zaradi tega lebdi v zraku tudi denar, ki ga ponuja država.

Po dveh letih mirovanja postopkov za izgradnjo nove infrastrukture na Kaninu je bil 11. novembra lani narejen pomemben korak naprej. Občina Bovec je z vodilnim partnerjem Ska Projekt iz Kranja in sopartnerjem družbo Projekt Nova Gorica podpisala pogodbo za projektiranje, kar je predpogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja, kar je spet pogoj, da država zagotovi obljubljen denar za posodobitev oz. za novo krožno-kabinsko žičnico.

Za projektom načelno stoji vseh 13 severnoprimerških županov, saj projekt ni pomemben le za Bovško, temveč za celotno regijo, za državo in za prekomejno regijo s povezovanjem Kanina in Selle Nevee, v katero je Dežela Furlanije Julijska krajina vložila veliko denarja. Občina Bovec je za projektno dokumentacijo v proračunu zagotovila 120.000 evrov, projektanti obljublajo, da jo bodo pripravili v 150 dneh, torej do konca aprila letos.

Vodilni projektant Ska Projekt se ponaša z dobrimi referencami, saj so se podpisali že pod 23 žičniških naprav v Sloveniji. Zadnja, ki so jo projektirali in zgradili, je žičnica Zadnji Vogel. Kabine naj bi okvirno sprejele deset ljudi.

Sopartner novogoriška družba Projekt bo projektirala novo kabinsko žičnico in njene štiri postaje, pripravili bodo idejno zasnovo za parkirno hišo na spodnji postaji A, projektna naloga zajema tudi štirisedežnico v Velikem Grabnu, energetski kablovod in servisno cesto do najvišje D postaje, da bo možno po njej pripeljati opremo in da graditelji ne bodo odvisni od helikopterja. Nova predzadnja postaja C naj bi bila nekoliko zamaknjena na teren, ki je varnejši pred plazovi.

Ukvarjali se bodo tudi z načrti za posodobitev restavracije Prestreljenik,

umetno zasneževanje v projektni na-logi ni predvideno. Sicer pa potekajo pogovori, da bi vodo črpali iz zajezitve Plužna in da bi naredili manjšo črpalno elektrarno. S tem bi smiselno povezali zasneževanje in energijo.

Odprto je še vprašanje soinvestitorja ... Občinska komisija pripravlja javni poziv za potencialne investitorje, ki naj bi ga objavili konec februarja, ta pa bo zasnovan tako, da bodo morali zainteresirani soinvestitorji pokazati svoje realne finančne zmožnosti. Doslej so se pri županu Valterju Mlekužu zvrstili že mnogi, ki so tako ali drugače ponujali svoje zveze ali partnerstva, pa zaenkrat, vsaj uradno, ni še nič zapakirano.

Na dan 1. 10. 2025 je bilo v javnem podjetju Sončni Kanin zaposlenih 6 oseb, od tega ena oseba za krajši delovni čas, saj ekipa še zmeraj vzdržuje žičniške naprave. V maju 2025 je bilo z rebalansom proračuna Občine Bovec za javno podjetje Sončni Kanin d.o.o. namenjenih 125.000 evrov, z oceno, da bi ta sredstva zadostovala do oktobra 2025. Strošek poslovanja predstavljajo plače zaposlenih, električna energija in komunalne dajatve. Na podlagi sprejetih sprememb in dopolnitev Odloka o preoblikovanju javnega zavoda Sončni Kanin je družba Sončni Kanin od dne 19. 4. 2025 družba z omejeno odgovornostjo.

Povsem drugače si zamišljajo razvoj smučišča in sploh celotnega goratega območja na italijanski strani Kanina.

Tako so z začetkom letošnje smučarske sezone 16. decembra na smučišču Sella Nevea / Na Žlebeh slovesno odprli novo pridobitev, štirisedežnico Gilberti. Ta je nadomestila staro dvosedežnico. Nova štirisedežnica lahko prepelje do 1800 oseb na uro, predstavlja pa rešitev in odpravo zamaška za tiste smučarje, ki prihajajo s Prevale oziroma s slovenske strani Kanina in nato nadaljujejo smučanje do doline. Istočasno so posodobili tudi smučarsko progo, ki zdaj omogoča smuko pri minimalni snežni podlagi.

Podpredsednik Deželnega sveta Furlanije Julijske krajine (FJK) Stefano Mazzolini je ob tem poudaril pomen čezmejnega smučišča Kanin in občini Bovec položil na srce, naj vztrajno delajo na odprtju smučišča in naprav na slovenski strani ter omogočijo povezavo med slovensko stranjo smučišča Kanin in smučiščem Sella Nevea, saj je bila izgradnja nove štirisedežnice načrtovana in izvedena prav zaradi tega. »Skupaj moramo omogočiti razvoj tega območja, saj so ta smučišča ena redkih na tej nadmorski višini, kjer je vedno dovolj naravnega snega. Predvsem pa je vzpostavitev mednarodno povezanega smučišča izjemnega pomena,« je bil jasen Mazzolini.

Program Dežele FJK v letih 2025/26 predvideva financiranje investicij v višini 67.200.000 evrov za namene razvoja območja in konkurenčnosti turistične ponudbe regije, s posebnim poudarkom na razvoju gorskega sveta. Miloš Batistuta

Na italijanski strani Kanina-Sella Nevea nadaljujejo z investicijami, letošnja novost je štirisedežnica, ki je nadomestila staro 'muzejsko' dvosedežnico.

007. Ne Bond, Bulc. Drago Bulc.

Spet ga bomo pražili

»Sladko je vince in hladen je pir, toda najboljši je pražen krompir ...«

Tako se začena himna Društva za priznanje praženega krompirja, za katero je besedilo napisal Dušan Velkaverh, uglasbil pa jo je Mojmir Sepe - Mojzes. Društvo s precej nenavadnim imenom je s svojimi somišljeniki, med katerimi sem bil tudi sam s člansko izkaznico številka 007, ustanovil arhitekt Jure Lenard iz Ljubljane.

Namen društva je predvsem ohraniti eno najbolj tipičnih slovenskih jedi, ob kateri so od uvedbe obveznega sajenja krompirja z dekretom avstro-ogrske cesarice Marije Terezije, zrasle številne generacije Slovencev. Ker je Slovence z omenjenim dekretom rešila lakota, je društvo Mariji Tereziji v slovenski krompirjevski Meki, Šenčurju, postavilo tudi spomenik, ki ga je ustvaril eden najbolj znanih slovenskih kiparjev, Janez Pirnat.

Društvo smo leta 2000 ustanovili predvsem zato, da bi pražen krompir ubrali pred skoraj nezadržnim prodorom 'pommes fritesa',

francoskega krompirčka, ki je sicer nastal v francoskem delu Belgije. Pražen krompir je napreč prav zaradi preprostejše priprave začel izginjati iz slovenskih gostiln in restavracij ter hkrati tudi iz domačih kuhinj.

Za popularizacijo in vrnitev v slovensko kulinariko smo s pomočjo zelo prepoznavnih članov (Mojmir Sepe, Jure Robežnik, Janez Čuček, Janez Pirnat), začeli organizirati različne prireditve in v Mokronogu že prvo

leto tudi Svetovni festival praženega krompirja, kjer je bila skromna priloga k naši kulturni jedi, praženemu krompirju, vol na ražnjo. Na prireditve smo se pripeljali kar z muzejskim vlakom. Z močno podporo glavnih slovenskih medijev smo iz humoristično zastavljene domovinske akcije civilne družbe ustvarili vseslovensko gibanje, ki mu je uspelo ohraniti pražen krompir tako v slovenskih gostilnah in celo v restavracijah z Michelinovimi zvezdicami.

V Mokronogu je bil naš sponzor s prispevkom v tekoči obliki cviček, ki je še danes zvesti spremljevalec vseh prireditev Društva za priznanje praženega krompirja kot samostojne jedi. Ker je bila Vinska klet Krško s cvičkom tudi eden glavnih sponzorjev zaključne prireditve Svetovnega prvenstva v poletih, smo v Društvu z veseljem sprejeli pobudo glavnega enologa krške kleti in glavnega promotorja cvička v Sloveniji Zdravka Mastnaka za praženje v Planici. Poleg številnih uglednih gostov, ki se vsako leto zberejo pod Poncami, se je nad praženim navdušil tudi sloviti japonski skakalec in letalec na smučeh Noriaki Kasai, ki je s 53 leti najstarejši smučarski skakalec na svetu.

Kot se mnogi skiževci najbrž še spominjate, smo leta 2020 po tekmi v veleslalomu ob praženem, ki ga je sprajžil sam društveni šef pražilcev Tine Zver, uživali tudi mi. Prijatelj Tine ga bo po mojem receptu s kranjsko klobaso sprajžil tudi na našem letošnjem srečanju v Kranjski Gori.

Glas o praženem krompirju je v deželo vzhajajočega sonca ponesel legendarni Noriaki Kasai.

Drago ma vas rad!

Na obisku pri Danilu Steyerju, vinarju, ki tudi odlično smuča

Tole se je vleklo že (pre)dolgo, a v soboto 7. junija 2025 smo uresničili obljubo, da bomo obiskali našega dolgoletnega sponzorja, častnega člana in navdušenega smučarja, vinarja Danila Steyerja. Spomnim se, kako sem mu pred nekaj leti na tekmi v teku na smučeh, kjer ni bil najbolj vešč, svetoval o nekaterih prvinah tovrstnega smučanja, misleč, da je mlajši novinarski kolega. No, še isti večer pa se je izkazalo, da gre za našega vinarskega prijatelja ...

Pa nazaj k našemu izletu ... Z minibusom smo se v že povsem poletnem jutru iz Ljubljane odpeljali do Celja, kjer sta se nam pridružili predsednica Duška in Petra ter se po slabih dveh urah pripeljali do Steyerjeve domačije

in vinske kleti (Steyer Vina, <https://www.steyer.si>) v vasi Plitvica, v občini Apače, nedaleč od Gornje Radgone. Pozdravili smo se kot stari prijatelji in brez posebnega protokola nam je glava družine in vodja domačije Danilo predstavil zgodovino, kako je njegov ded začel s kovačijo, oče ob poljedelstvu po malem dodajal vinogradništvo, dokler ni on, »ki se mu je že obetalo mesto asistenta na fakulteti, začutil, da je njegova prihodnost v domačih vinogradih.«

Sprehodili smo se po vinski kleti, v kateri je prostora za več kot 140 tisoč litrov vina, obiskali manjši kovaški muzej, ki ga krasijo dedovi izdelki in se 'spopadli' z degustacijo Steyerjevih vinskih dobrot. Začeli smo z rose

penino, nadaljevali s prepričljivo ranino, ki je stara avtohtona sorta, vmes je bilo še nekaj chardonneyjev in proti koncu dva traminca. Vmes nam je brbončice razvajal narezek, ki ga je pripravila Danilova soproga Magda.

Slišali smo tudi marsikatero zanimivost iz vinarskega posla, saj Steyerjevo vino pijejo marsikje po svetu, med drugim tudi na Japonskem in Kitajskem, kjer do še pred nekaj let, kot je povedal Danilo, sploh niso poznali belega vina ... Na koncu smo najbolj zagreti kupili nekaj steklenic – večina se je odločila za ranino, za katero srčno upam, da jo bomo lahko poskusili tudi v Kranjski gori.

Gregor Pucelj

Kralji na snegu, v gozdu in na bowlingu

Klimatske spremembe, največji sovražnik zim, snega in dobre smuke, so nam letos vsaj delno prizanesle. Snega je bilo dovolj za prvo smuko najbolj pogumnih in najbolj vztrajnih članov alpskega dela našega SCIJ-a, tekači smo tokrat s palicami tekli bolj po gozdu, a z namenom, ki sega čez spomin in vrednote sodobnega časa, popoldne pa smo namučili eno od stez za bowling v Hotelu Jakec v dokaz, da še znamo. Kriterij Prvega snega na smučišču Trije kralji nad Slovensko Bistrico je kot uvod v smučarsko sezono 2025/2026 vsekakor uspel.

Nad Pohorjem je od sončnega vzhoda naprej

Brez panike, Džepl ima vse pod nadzorom.

prevladovalo jasno modro nebo, sonce je grelo duše in prizanašalo snežni podlagi, čudovita narava je ponujala prekrasne poglede na vse strani sveta. Vse, kar nas je obkrožalo, je trmasto zavračalo vremenske napovedi prejšnjih dni: nikjer dežja, nobene zoprne

megle, na smučiščih se je razlegal otroški smeh treh šol v naravi, na katerih so se učenci osnovnih šol učili prvih korakov smučanja.

Štajerski domačin Srečko Trglec je v imenu organizacijskega odbora poskrbel za prijetno in toplo dobrodo-

šlico. Pod smreko v bližini cerkve Sv. Treh kraljev je postregel s prvim prigrizkom in likerjem iz aronije, s fotoaparati smo sledili prvim zavojem Gregorja Puclja, Igorja Mušiča in Bojana Glaviča, predsednica slovenskega SCIJ-a Duška Lah je v rokah stiskala tabli-

Na dopustu se lahko zgodi marsikaj.

Zavarovanje
potovanj v tujino

triglav

Vse bo v redu.
triglav.si

Zavarujte se

En 'ta kratek' za pogum.

co z znakom naše sekcije, Nina Prešeren pa je kot nova generalna sekretarka vsem dajala jasna navodila ... Veteran slovenskega turističnega novinarstva Drago Bulc se je na smučišče odpravil skupaj z nazadnje prispelim Vilijem Einspielerjem, Nevenka Dobljekar pa je bila z mislimi že pri pohodu na Osankarico, ki je čakal smučarske tekače, za katere je tokrat zmanjkalo - snega.

Na Osankarico smo se pod Nevenkinim vodstvom odpravili Nina Prešeren, Violeta Einspieler, Venčeslav Japelj in avtor teh vrstic. Z avtom po deloma poledeneli makadamski cesti najprej do nekdanjega planinskega doma, ki z zогlenelimi ostanki ohranja spomin na velik požar, v katerem je bil pred leti

povsem uničen gostinski del, ne pa tudi muzejska zbirka o zadnji bitki Pohorskega bataljona. Od tam po gozdu vodi urejena pot do spominskega obeležja, ob katerem se vsako leto zbere množica ljudi, ki še verjamejo v vrednote NOB in spoštujejo spomin na pobite domoljube. Mogočni pohorski gozd prekriva značilno slovensko zgodbo o vojni in trpljenju, oster planinski zrak ti napolni pljuča, neizprosna resnica o smrti pa stisne srce. Vmes zaplate snega, bistra voda in šumenje planinskega potoka, ob znamenju pa vpijoča tišina. Vredno vsakega koraka, ki smo ga prehodili.

Na parkirišču pred Hotelom Jakec so se poti smučarjev in pohodnikov vendarle srečale. V pri-

čakovanju kosila ... Venčeslav Japelj je razdelil kakije vsem ljubiteljem teh sadežev, moški smo pomodrovali o voznem parku, ki ga premoremo ... De(d)ci, pač.

Popoldanski del kriterija je pripadel bowlingu. Kvintet tekmovalcev smo sestavljali Nina Prešeren, Bojan Glavič, Vili Einspieler, Venčeslav Japelj in podpisani, na stezi smo, bodimo pošten: s skromnimi rezultati, a z obilico dobre volje in zagnanosti, preživeli uro in pol in si razdelili nagrade za pogum. Ker je imel Džepl s seboj steklenico domačega terana, je bil zmagovalec nagrajen tako z dobro kapljico kot s pokalom, za katerega se je izkazalo, da se po velikosti povsem ujema in ga je mogoče - natakniti na

grlo steklenice!? Enaka sta dobila tudi drugi in tretji.

V zgodnji večer smo izginjali v majhnih skupinicah, a presenečenj ni hotelo biti konec. Legendarni ustanovitelj in dolgoletni vodja hotela Božo Juhart Jakec, ki še vedno verjame, da lahko z dobro voljo premikaš gore, nas je pozdravil še pred kosilom, v pogovoru smo izvedeli tudi, kje so te 'gore', niso manjkali niti tradicionalni pohorski borovničevci niti domači keksi šefice kuhinje. Gospodarja smo tisti dan zmotili med kolinami, zato je Jakec najbolj vztrajnim za slovo v roke stisnil še vrečke s krvavicami in pečenicami. Hvala!

Trije kralji nad Slovensko Bistrico, 12. decembra 2025.

Zoran Medved

Na sprožilec je pritisnil Gregor in nastala je tale fotka.

Tekmovalci s pokalčki ob stezah za bowling.

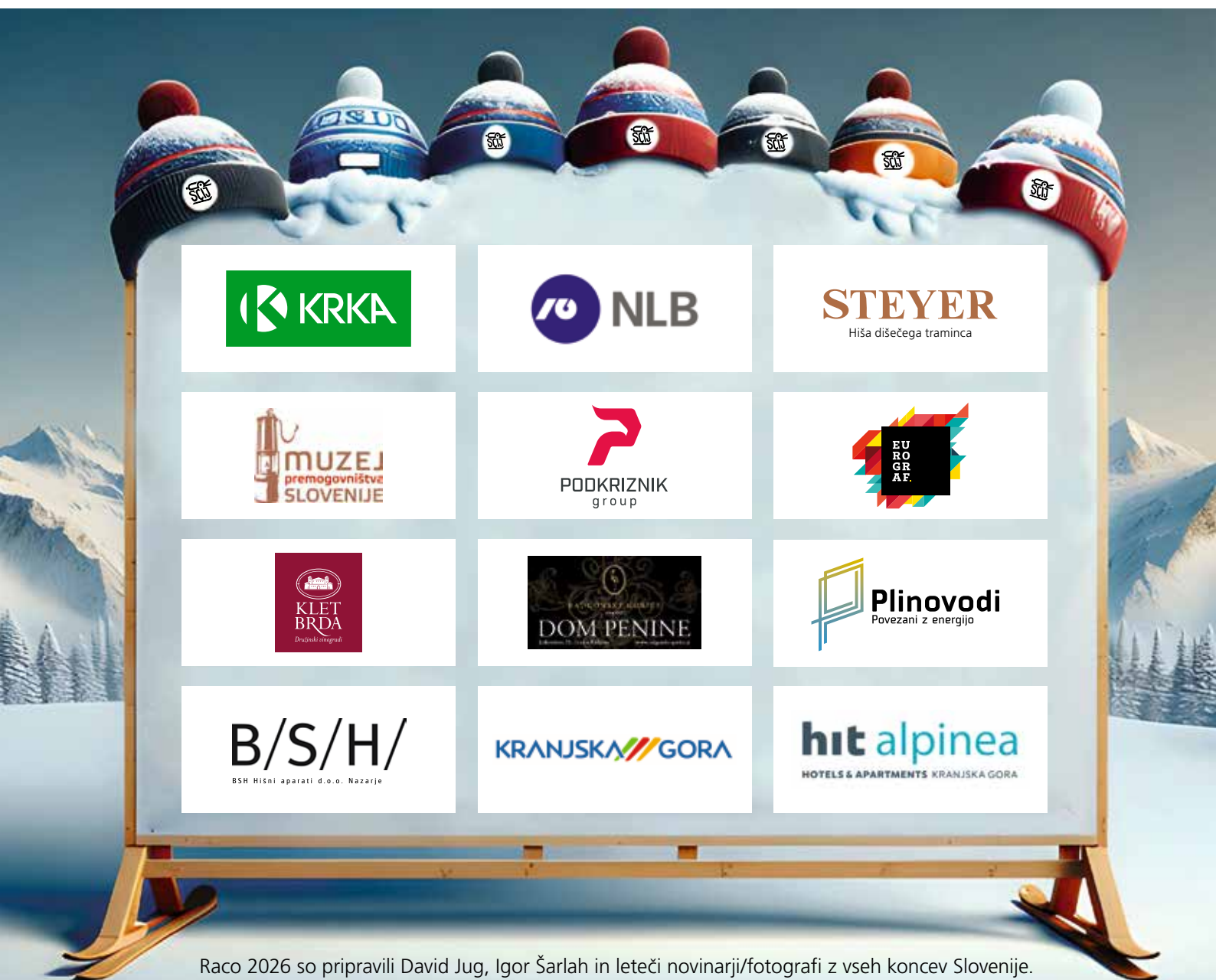
ZAHVALA

SCIJ Slovenija se iskreno zahvaljuje vsem sponzorjem in donatorjem, ki so nam pomagali pri organizaciji 56. (32. v samostojni Sloveniji) zimskega srečanja, ko smo se slovenske novinarke in novinarji smučarji zbrali v Kranjski Gori:

Občina Kranjska Gora, HIT Alpinea Kranjska Gora, NLB Ljubljana, Zavarovalnica Triglav, ELES, KRKA, B/S/H Hišni aparati, Eurograf Velenje, Podkrižnik d.o.o., Steyer – Hiša dišečega traminca, KZ Goriška Brda in Dom penine - Radgonske Gorice, Muzej premogovništva Slovenije, Plinovodi.

Vsem iskrena hvala!

Slovenske novinarke in novinarji smučarji zbrani na 56. (32. v samostojni Sloveniji) državnem prvenstvu slovenskih novinark in novinarjev smučarjev v Kranjski Gori od 11. do 14. februarja 2026.

STEYER
Hiša dišečega traminca

B/S/H/
BSH Hišni aparati d.o.o. Nazarje

KRANJSKA GORA

hit alpinea
HOTELS & APARTMENTS KRANJSKA GORA

Raco 2026 so pripravili David Jug, Igor Šarlah in leteči novinarji/fotografi z vseh koncev Slovenije.